A°. 1841. N°. 55.

VRIJDAG, DEN 9den JULIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 7 *Julij* 1841.

Alzoo C. S. SPILLENAAR, als Straatvoogd, zich bij rekeste heeft geadresseerd, om *Brieven van Manumissie*, voor de Slavin *Marje* en haar kind *William*; afkomstig van wijlen H. A. VAN WIJCKS.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om bij *anticipatie* van den gewonen tijd van aankondiging, binnen den tijd van *acht* dagen, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken termijn de verzochte *Brieven van Manumissie* anders zullen uitgereikt worden.

De Gouvernements Secretaris,
J. G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Julij* 1841.

(2730) JAN WILLEM KEMPFF Wz., heeft aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
J. G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, DEN 8 *Julij* 1841.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen:

JACOB BECK en JOHANNA van LENTZ.

En

JACOB ALEXANDER DE VRIES en ELIZA VICTORINA SCHMIDT.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Mengelingen.

SCHULDIG OF NIET SCHULDIG.

(VERVOLG VAN No. 54.)

In het najaar bleef ik mij eenige dagen op ten huize van den Heer De Merac, die in de nabijheid eigen, en ik moet bekennen, dat Lancreville's afwezendheid, gedurende dien tijd, maakte mij het verblijf aldaar veel aangenamer.

Eens 's avonds, nadat de familie zich te rusten had begeven, vond ik in mijne kamer de lucht zoo drukkend heet en benaauwd, dat ik niet slapen kon, maar opstond en mij zoo goed als ik dat zonder licht doen kon, weder aankleedde. Ik opende het venster en plaatste er een stoel bij, om mij door 't genot van de buitenlucht eenigzins te verfrisschen. Een zoel windje verhief zich; de wolken dreven aan het uitspansel en onderschepten voor een gedeelte het weifelend licht, hetwelk de afnemende maan somwijlen verspreidde, terwijl van tijd tot tijd een bliksemstraal den duisteren hemel verlichtte. 't Was even na middernacht, toen ik uit mijnen half wakenden half sluimerenden toestand werd gewekt door een gedruisch, hetwelk van beneden scheen te komen, in de nabijheid van den hoek van 't gebouw, waar mijne kamer lag. Ik luisterde met aandacht en hoorde dat geraas verscheiden minuten lang. 't Had veel overeenkomst met het geluid, hetwelk het heen en weder schuiven van grendels en het afvijlen van metalen voorwerpen te weeg brengt. Eensklaps hield het geheel op. Te vergeefs had ik mijne oogen vermoeid, om in de oprijlaan voor 't huis iemand te ontdekken; slechts eenmaal, meende ik, een zacht gefluister te hooren, doch vond nog geene reden om de familie te wekken, daar er, al sedert een aantal jaren, geen misdrijf van huisbraak of dergelijken in den omtrek was gepleegd geworden. Eindelijk, hoorde ik beneden het geluid van voetstappen, en op 't eigenste oogenblik, zag ik duidelijk, bij 't licht van den bliksem, hoe er een man voorzigtig den hoek van 't huis omsloeg. Groot was mijne verwondering, toen ik Lancreville's gestalte en zijn gelaat herkende! Hij zag mij niet. Evenwel, in mijne verbazing, sloeg ik onwillekeurig met de hand tegen het venster, en veroorzaakte daardoor een geraas, hetwelk zijne ooren moet hebben getroffen: want hij verhaastte zijne schreden en liep de laan af.

Ik verdiepte mij in allerlei gissingen over die zonderlinge verschijning van Lancreville, in 't holst van den nacht, te meer daar ik niet vermoeden veel minder weten kon, dat hij van zijne reis was teruggekeerd. Toen de morgen aanbrak, en het uur naderde waarop men gewoonlijk ontbeet, stond ik in twijfel, of 't wel noodig en voegzaam was, de familie het voorgevallene in den afgeloopen nacht mede te deelen. Ik vond Mejufvr. De Merac alleen in de eetzaal; haar broeder had haar, met een briefje doen weten, dat hij naar de stad was gegaan, om daar den dag door te brengen. Wij hadden al iets langer dan gewoonlijk op haren vader gewacht, en waren op 't punt, om hem te laten roepen, toen hij, zigtbaar ontsteld, de kamer intrad. Hij deelde ons in der haast mede, dat hem dien nacht eene aanzienlijke som gelds was ontstolen. De Heer De Merac had, twee of drie dagen te voren, omtrent vijftien honderd franken in Fransche bankbiljetten en in geld ontvangen. Die som, zoo verhaalde hij ons, had hij in eene ijzeren kist gelegd, die met een stevig slot en met hangsloten voorzien, in eene beneden kamer, nabij den bewusten hoek van het gebouw, stond. Eer hij zich te slapen had gelegd, had hij de kist nog geopend en zich overtuigd, dat er niets aan ontbrak. Hij kon zich zulk eene ongehoorde schennis der huisselijke veiligheid niet verklaren, daar zulke belangrijke diefstallen of gewelddadige misdrijven te dier plaatse uiterst zeldzaam gepleegd werden.

De Heer De Merac, besloot om zich onverwijld naar 't Bureau der Politie van het District te begeven. Eer hij ging, vertelde ik hem, dat ik des nachts door een ongewoon geraas was gestoord geworden, en ik iemand had hooren loopen; zorgvuldig echter verzweeg ik de omstandigheid, dat ik Lancreville had gezien. Dit was misschien van mijne zijde niet wel gedaan; de beweegreden van mijn zwijgen was echter zoo laakbaar niet: ik had eenen afkeer van Lancreville, dit wist de familie; en wanneer ik nu al het voorgevallene had medegedeeld, zou men dan niet geloofd hebben, dat ik gedroomd had of mij door mijne vijandelijke gezindheid liet verleiden, om Lancreville's verschijnen, hoe onverklaarbaar dit ook zijn mogt, met den gepleegden diefstal in verband te brengen? Ik wil hier niet vermelden, wat mij bij het nadenken over die zaak al door het hoofd voer, en inderdaad, hoezeer ik ook tegen Lancreville vooringenomen was, schaamde ik mij toch over mijne verdenking bij die gelegenheid.

Ik begaf mij in den loop van den morgen naar mijne woning in de stad, en hoorde van den Heer de Merac, dien ik ontmoette, dat hij den dief niet op het spoor had kunnen komen. De *Politie* was er even zoo van verwonderd geweest als hij, en wist niet wien men hier te verdenken had.

Ik at dien middag aan de open tafel, en ontmoette er Lancreville eenige minuten vooraf. Wij groetten elkander koeltjes. Hij zeide, dat hij voornemens was, om in den namiddag bij De Merac te gaan; hij was, wel is waar, reeds den vorigen avond van zijne reis teruggekeerd, doch eene kleine ongesteldheid had hem verhinderd, om er verder een bezoek af te leggen. Ik kon niet anders dan mij in stilte verwonderen, hoe iemand, die niet wel is en van een reis terugkeert, nogtans, te middernacht in de duisternis rondzwerft om een anders huis, en bij 't minste gedruisch als een misdadiger wegloopt.

Ik liet mij echter niet geen woord ontvallen, dat ik getuige van zijne nachtwandeling was geweest, en vergenoegde mij met de vraag, of hij van den diefstal had gehoord, die er ten huize van den Heer De Merac was gepleegd. Lancreville veranderde van kleur bij die vraag, scheen onthutst en antwoordde toen plotselijk, dat hij er van gehoord had, doch er wel iets naders van hoopte te vernemen, bij den Heer De Merac zelven. Lancreville scheen niet gezind, om het gesprek voort te zetten en kort daarop werden wij aan tafel geroepen. Ik mistrouwde Lancreville thans meer dan ooit, en hield mij volkomen overtuigd, dat hij, middelijk of onmiddelijk, deel had aan het misdrijf van den vorigen nacht.

Ik moet hier van de omstandigheid gewagen, dat een oud vriend van mij, kort te voren en gedurende Lancreville's afwezendheid, in de nabijheid was aangekomen, om bij eenige bloedverwanten in de stad een bezoek af te leggen. — Het was de overste Beerdy, een verdienstelijk Fransch officier, die zich in vele veldtogten onder Napoleon eenen eervollen naam had verworven. Hij was in zijn rang bevestigd geworden bij de komst van Lode-

wijk XVIII, en had thans, eerst kort geleden de dienst verlaten. Regt verblijd, toen ik hem zoo onverwachts ontmoette, had ik hem juist heden aan onze open tafel ten eten gevraagd. De Overste kwam, een poos nadat wij onze plaatsen hadden ingenomen. Zijn gansche voorkomen kenschetste den ouden, dapperen soldaat; doch hoe onuitputtelijk anders in sprookjes en gulhartigheid, was hij toch ditmaal bijzonder stil, en merkte ik, dat hij onder het eten van tijd tot tijd een vorschenden en vragenden blik wierp op Lancreville, hoe zeer deze laatste geenerlei blijk gaf, dat hij den overste herkende. Toen wij van tafel opstonden ging ik ik met Becroy naar mijne woning in de stad, en liet mij onderweg eene spottende aanmerking ontvallen over zijne ongewone stilzwijgendheid aan tafel. „Ah mon cher," hernam hij, „om 's Hemelswil, wie was toch die karel met dien veeg over de regterwang, die aan het einde van de kamer zat."

„Dat is Mijnheer Eugene Lancreville," hernam ik.

„Lancreville, Lancreville," herhaalde de Overste en ging toen half mompelend voort: „neen, neen, dat is de naam niet, geene de minste overeenkomst; doch die veeg, dat gezigt, de uitdrukking van die oogen, kan ik niet vergeten. Wie of wat is hij?"

„Dat weet ik niet, lieve vriend, daar heb ik nooit achter kunnen komen!", Was mijn antwoord.

De nieuwsgierigheid van de overste Becroy was zoo ligt niet te bevredigen; hij hield niet op met mij op alle mogelijke wijzen over den man te ondervragen; ik kon hem slechts mededeelen, dat hij over de dochter verkeerde van den Heer De Ménao, dat er ongunstige geruchten van hem liepen en dat hij zeer achterhoudend was.

Mijn vriend was zigtbaar nadenkend geworden en herhaalde telkens: „zonderling, allerzonderlingst!". Eindelijk verzocht hij mij, wanneer ik Lancreville zag, het gesprek zoo mogelijk op den Russischen veldtogt te brengen, en hem te vragen; of hij in den slag bij Smolensk was geweest. Zoodra ik hem Lancreville's antwoord overbragt, zoo beloofde mij de Overste, zou hij mij de reden ophelderen van zijne verwondering en zijne vragen. Hierop scheidden we voor dien avond. 't Had voor mij nog al zwarigheid in, om aan 't verzoek van mijnen vriend te voldoen: ik stond, sinds eenigen tijd, op geen beste voet met Lancreville en hoe kon ik dus de vrijheid nemen hem zulk eene vraag te doen?

Des anderen daags 's middags, wilde een gelukkig toeval, dat ik Lancreville in eene biljardkamer in de stad ontmoette. Hij scheen bijzonder wel gemutst te zijn, en sprak mij ongemeen vriendelijk aan. Wij onderhielden elkander over onverschillige dingen, en toen hij zich nu, over een Detachement soldaten, die de stad doortrokken, ik weet niet meer welke aanmerking liet ontvallen, nam ik die gelegenheid waar, om hem opmerkzaam te maken op eenige platen, die daar aan den wand hingen en de wapenfeiten voorstelden van Napoleon. „Mijnheer Lancreville, het zou mij niet verwonderen," zoo begon ik eindelijk, „dat gij al menigen veldtogt hadt medegemaakt. Als ik vragen mag, waart gij ook in den slag bij Smolensk?"

Nooit vergeet ik de uitdrukking, die zijn gelaat aannam bij die vraag. Zijne bruine wangen werden bleek, of van toorn of van schrik, dat kan ik niet bepalen. Met een uittartenden blik antwoordde hij langzaam en spottend: „gesteld ik was in den slag van Smolensk geweest, of gesteld ik was er niet geweest, wat gaat het u aan, of waarom zou ik verpligt zijn aan uwe nieuwsgierigheid te voldoen?"

Ik hernam, dat ik zeker geen regt had, om hem vragen te doen, die hij niet beantwoorden won; dat echter de vraag, die ik hem daar even deed, geheel argeloos was en althans niets beleedigends kon hebben. Lancreville maakte eene koele buiging, nam zijn hoed en ging met de woorden: „nu, dan is 't wel," de deur uit.

(Vervolg en Slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Engelsche Schooner Guiana, Kapt. W. Payne, van Demerary, hebbende 6 dagen reis. Passagier : de Heer G. H. Gallup.

Paramaribo, *den 6 Julij 1841.*

Heden is alhier, na eene afwezigheid van *drie* maanden, binnengekomen Z. M. Korvet *AMPHITRITE*, gecommandeerd door den Kapt. ter Zee H. N. TENGBERGEN, Kommandant van Z. M. Zeemagt in de West-Indien, zijnde den 29 Mei van Curaçao [illegible] van Guadeloupe op den 16 Junij jl.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Dingsdag, den 6 Julij 1841.

Het HUIS en ERF, aan den hoek van de Dominé- en Steenbakkerijstraten, N. W. La. C. No. *54b.*
f 5,300 — J. A. H. ARNZEN

Idem, aan de Domine straat, N. W. La. C. No. *54a.* *f* 2,225 — J. A. H. ARNZEN.

Beide aankomende den Boedel wijle Mejufvrouw J. T. G. van WOSSING.

Advertentiën.

Transporten.

(25770.) Den 25sten Junij 1841. A. FERRIER qq. Boedel LACHLAN MAC BEAN, dezelve A. FERRIER, als met en benevens Wm. FERRIER en Wm. MAC INTOSH qq. Boedel wijlen ALEXANDER MILLS, aan JAMES HARVIE (nu Boedel), van een Lot-Land, in het Opper-district *Nickerie*, bekend onder Lot No 229, thans uitmakende de Plantaadje *Perseverance*.

Den 26sten. J. P. L. WELMANN en J. F. WEBGES, qq. Boedel J. G. WEIGLE, aan SAMUEL B. SANCHES van het Huis en Erf, aan de *Dominéstraat*, Oude Wijk, La. [illegible] No. 338 den Nieuwe Wijk La. C. No. 51.

Paramaribo, den 7 Julij 1841.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

Paramaribo, *den 8 Julij 1841.*

(24459.) Alzoo JAN OTTO NICOLAAS ENGELBRECHT en CHARLES LIONARONS, als gesubstitueerde Gemagtigden van C. T. PASCH, te *Neuwield* in *Rhyn-Pruissen*, uit krachte der aan denzelve verleend kwalificatie door alle de Erfgenamen van wijlen CARL DIEDRICH KONING, zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* hebben gewend, met verzoek om de af- en overgifte van den Boedel CARL DIEDRICH KONING voornoemd, zoo worden degenen, welke vermeenen, megten redenen van oppositie daartegen te hebben, namens het Collegie voornoemd, opgeroepen, zich deswege binnen den tijd van *drie* weken, bij gemotiveerde Memorie, aan hetzelve te adresseren, zullende na verloop van dien tijd, worden beschikt als bevonden zal worden te behooren.

De Secretaris ad interim bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(25814.) De Exploicteur bij het Geregtshof van *Suriname*, zal op HEDEN den 9den Julij 1841, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Dominéstraat*, La. C. No. 50, aankomende DANIEL CORONEL.

Paramaribo, den 8 Julij 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Bekendmaking.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de [illegible] *sche Episcopaalsche Kerk*, op ZON[illegible] den 11den dezer, des morgens *half* [illegible] uren.

TE HUUR:

Het *HUIS* en *ERF*, nevens [illegible] *GEBOUWEN*, gelegen aan [illegible] *Saramaccastraat*, uitkomende aan de ri[illegible] zijde, laatst bewoond door nu wijlen *Mr Molenmaker* J. R. O'FERRAL Jr.
Te bevragen bij (27[illegible]
N. J. C. HAARS.

[illegible] KRAMER

heeft ontvangen per de Kapiteins MEIJ[illegible] HILBRANDS en LINDEBOOM, de navolge[nde] *GOEDEREN*; als:

Aardappelen, Boter, zoetemelksche [en] komijne Kazen, Hammen, Patersleesch, [ge]rookte Tongen, Saucijs de Bologne; Ro[ok]vleesch, Saucijsjes, Worst, Rolpens, Tong[en,] Paling, gerookt en gezouten Spek en Vlee[sch] in vaten, gebraden Vleesch in diverse soo[r]ten, diverse soorten Groenten in blik [en] vaatjes, verschillende Fransche Vruchten.

Heele en halve oxhoofden Roode Wij[n,] kist Wijn en bij 't dozijn, diverse fij[ne] Wijnen, Cognac en witte Brandewi[jn,] Rhijn Wijn in verschillende kwalitei[ten,] Madera en Port Wijn, Jenever, dozijnen [,] toonen en oxhoofden wit en bruin Bier, Seltserwater, BROODSUIKERS, BANKET e[n] SUIKERGOED, Theëa en Specerijen.

Schoenen en Laarsen in vele soorten, fijne vilte Hoeden, nieuw modische Petten, fraaije Parapluie's en Parasols, fijn gecouleurd en wit POST- en SCHRIJFPAPIER, BLANCO BOEKEN en KANTOORBEHOEFTEN.

Borstelwerk, Zadelwerk en meerdere zaken voor Paarden.

Kopergoed, Glas-, Aarde- en Blikwerk, Tabak en Sigaren gesorteerd. — Vele *STUKGOEDEREN* en *KRAMERIJEN*, enz., enz. (2729[illegible])

Paramaribo, den 5 Julij 1841.

UIJEN,

tegen billijke prijzen à Contant bij
(27456) D. BENJAMINS.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Brikschip de Planter, Kapt. H. F. Zeijlstra, Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 10 Julij.

Het Nederlandsch Kofschip Allersma, Kapt. K. W. Vos. — Adres bij [illegible] — Sluit 10 Julij.

Het schoner Kofschip Concordia, Kapt B. J. Wigger, Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Zweedsch Fregatschip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl, — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Schoner Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Brikschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bemmel.

Naar Rotterdam:

Het schoner Barkschip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 13 dezer.

Het schoner Kofschip Jacoba, Kapt. A. de Groot, Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camp.